

den slet ikke er stedkendt derovre, og det er derfor mit Ønske at faa Mænd derover, som ere stedkendte der.

Jeg vil opfordre den højtærede Landbrugsminister til at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ikke for Fremtiden tilvejebringes saa daarlige Lodder. Vil den højtærede Minister have at vide, hvilke Lodder jeg sigter til, skal jeg gerne komme med Oplysninger. Jeg kender f. Eks. en Lod i min umiddelbare Nærhed, som jeg vil kalde en af de bedste af Husmandslodderne. Den vedkommende Mand fik kun, saa vidt jeg husker, 3,800 Kr. og nogle Øre. Manden kom til mig med Anmodning om, at jeg vilde bidrage til, at han kunde faa et noget større Laan, hvad han, og jeg ogsaa, mente, der tilkom ham, da det er en af de bedste Lodder paa Mors efter min Mening, baade hvad Jord og Bygninger angaar. Men da jeg henvendte mig til Landbrugsministeren, mente denne, at Pengene vare udbetalte til Manden. Jeg kan tilføje, at Manden har været for godtroende, han har taget imod Pengene. Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen. Saa vidt jeg mindes, er der et Andragende inde i den Anledning. Efter min bedste Overbevisning er der sket Manden Uret. Vi ovre paa Mors mene, at det til Dels er begrundet i, at Landsdelene Mors og Thy ere saa afsondrede fra hinanden. Forbindelsen er daarlig, og vi tro, at hvis Thy i dette Angiggende blev holdt for sig og Mors for sig, vilde det være heldigere for dem, som søge om Laan, og ogsaa for Statskassen. Her er jeg i det Tilfælde at kunne sige overfor Statskassen og Ministeriet, at saa vidt jeg kan regne ud, vil der blive en virkelig Besparelse for Statskassen. Det er jo saadan, at hverken Kommissionen eller dens Formand faar nogen Betaling for sit Arbejde. De faa kun Honorar og Rejsegodtgørelse, og da det er en saa lille Kreds, ville selvfølgelig Rejseudgifterne blive smaa. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister at tage mit Forslag under Overvejelse og netop her ved Formandsvalg gøre den kommende Formand opmærksom paa, at Spørgsmaalet er under Overvejelse, hvis den højtærede Minister ikke i Øjeblikket kan bekvempe sig til at dele Kredsen i to selvstændige Dele, hver med sin Kommission.

Om en anden Sag vil jeg gerne henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister. Jeg er ikke her i det heldige Tilfælde at kunne pege paa en eventuel

Besparelse, men jeg vil minde om, hvad den højtærede Finansminister sagde ved Finanslovsforslagets Genforelæggelse, at han vilde søge at hindre saavidt gørligt, at civile produktive Arbejder hemmes eller standses. Idet jeg minder herom, vil jeg gøre den højtærede Trafikminister opmærksom paa, at i Samlingen 1908—09 blev der af et Udvalg af Jegindøs Beboere og af Jegindø Sogneraad indsendt et Andragende med Anmodning om en Broforbindelse mellem Jegindø og Thyholm. Andragendet blev her i Tinget henvist til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og da alle Forarbejder vare gjorte, Amtsradaet havde givet sit Samtykke og havde lovet Tilskud til Foretagendet, Overslag og hvad videre hørte til vare gennemgaaede i Ministeriet, var det ganske naturligt, at Beboerne derovre ligesom jeg ere blevne skuffede ved ikke at kunne finde et Forslag til Bevilling hertil paa Finanslovsforslaget. Der er her ikke Tale om en Genganger — det drejer sig kun om en Bevilling en Gang for alle —, ligesaa lidt som der er Tale om en Bevilling paa 9 à 10 Mill. Kr. til en Bro, blot for at vinde faa Minutter. Det, Beboerne derovre ønske, er 45,000 Kr. til denne Forbindelse for at kunne komme i nogenlunde god Forbindelse med Omverdenen. Jeg vil derfor henstille til Ministeren til anden Behandling at tage Sagen frem til fornyet Overvejelse. Sker dette, og kender han noget til Forholdene paa Jegindø, føler jeg mig overbevist om, at han vil komme med Forslag om de 45,000 Kr. til denne Bro, og det saa meget mere som Ministeren har sagt, at han vil være lydhør overfor Folketinget og overfor Krav, der komme fra den almindelige Befolkning, og alle Folketingets Medlemmer have henstillet til Ministeren at overveje Sagen. Jeg mindes, at da Andragendet var til Forhandling her i Tinget, optraadte den daværende Minister for offentlige Arbejder som Ordfører for Beboerne derovre paa en saadan Maade, at jeg fik Følelsen af, at han vilde agere Formynder for dem. Derved vilde han gøre sin Kollega Indenrigsministeren Rangen stridig, ikke at tale om Amtsradaet, thi det er jo det, der skal være Formynder i økonomisk Henseende for Beboerne, om de ellers skulde have nogen Formynder. Men jeg kan forsikre saavel den tidligere som den nuværende Indenrigsminister som dette Ting om, at Beboerne paa Jegindø ere fuldt klare over, hvad en nogenlunde taalelig Forbindelse med Omverdenen koster. Planen er gen-